

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide czimzendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyitlatti
köszvények:

ELŐFIZETÉSI DIJ
Egész évre . . 8 kor.
Félévre . . . 4 .
Negyedévre . . 2 .
Egyes szám ára: 20 fill.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
számaiban minden
közlemény.
Bérmunkások küldé-
ményét nem fogadjuk el.
Készíratokat vissza
nem adunk.

M E G Y E I É S H E L Y I - E R D E K Ű V E G Y E S T A R T A L M U H E T I L A P

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.
Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor.

A vidéki kultúra.

Akik képkiállításokkal, felolvasásokkal, hangversenyekkel és hasonló eszközökkel akarják a vidéken a kultúrát és a kultúra iránt való érzéket gyarapítani, azok nem mélyednek el a baj gyökeréig. Ideig-óráig tartó érdeklődést ezek az eszközök is tudnak kelteni egyes művelődési kérdések iránt, de nem lehetnek állandó hatással, mert azt csak állandó eszközökkel lehet elérni. Sajnos, ilyen állandó eszközökkel nálunk csakis a székesfőváros rendelkezik. Vidéki város, amely számottevő nyilvános kulturális intézettel büszkélkedhetne — alig van. Jóleső kivétel e tekintetben Szeged, melynek van kulturpalotája s elég gazdag tárlata.

Örvendekes tényként kell konstatálnunk, hogy most erős mozgalom indult meg, hogy más városokban is létesüljenek hasonló intézetek. E mozgalmat nem kell félre érteni. Nem

arról van szó, hogy vidéki városok számára világra szóló gyűjteményeket létesítsünk, csak arról, hogy minden nagyobb vidéki várost a maga arányainak megfelelő nyilvános gyűjteménnyel lássunk el. Főleg pedig oda kell törekedni, hogy minden vidék a maga speciális anyagát hordja össze ilyen nyilvános gyűjteménybe.

Ezeket a gyűjteményeket természetesen egy diszesebb helyiségbe kell összehordani. Nem kell a kulturpalotának tulságos nagy méretűnek lenni, de ajánlatos, hogy a külseje is feltűnjen középtület voltát.

Az ilyen kulturpalotába a tudomány és művészet különféle ágait egyíteni lehet. Berendezésére mintául szolgálhat a kulturpalota. Legyen benne nyilvános könyvtár is, megfelelő olvasó teremmel.

Fontos alkatrésze lehet a kulturpalotának a néprajzi gyűjtemény. Sőt ez lehetne mindenütt a leggazdagabb

és legjellegzetesebb tárlat. Néprajza minden vidéknek van, egyes vidékeken igazán gazdag és változatos. A néprajzi anyagot minden vidék olcsón és gazdagon összehordhatja. Természetes, hogy a néprajz keretében a speciális házi ipar is helyet foglalhat, így a kulturpalota egyúttal a nép iparának az érdekeit is szolgálhatja. Könnyen nyílnék mód a néprajzi történet számára gyűjteményt szerezni; minden vidék népénél találhatók régi népviselet, régibb népszokásoknak maradványai és ezek összesítve, gazdag anyagot szolgáltatnak az etnografia művelői számára.

Ily etnografiai gyűjtemények európai hírűvé is tehetnének egy-egy vidéki tárlatot és semmi kétség, hogy számos külföldi érdeklődő felkeresné némely vidéki várost csak azért, hogy a magyar népnek s a magyarországi nemzetiségeknek etnografiáját megismerje.

T Á R G Z A.

Halottak napján.

Halottam van oh énnékem is,
Viruló, gyönyörű halott,
Reá borulva sirhalmára
Fölötte nem zokoghatok.

Egyedül én vesztettem őt el,
Másnak még él és mosolyog,
Halottam van őh énnékem is,
Viruló, gyönyörű halott.

Lanfos.

A viszony vége.

Hát te sem ismeresz rám? Iszonyu óh,
Minek is maradtam életben!

Dénes! te vagy? Meg kell bocsátanod,
Ugy megváltoztál, — a szakállad is
egészen óriássá idegenné tesz...

— Tiszta véletlen, hogy még látsz.
Nagy beteg voltam; minek is maradtam
életben, én szeren —

— Kérlek, Dénes, ne izgasd fel magadat. Jöjj velem, (ráérez egy küssé a kedvemért, úgy e?) ülünk be itt a kávéház fülkéjébe, elmondod, mi történt veled. De ilyen változás!

— Barátom, látnád csak a lelkemet, az „változott meg“ csak igazán... Egy rom vagyok...

— Kérlek, ne beszélj olyan hangosan feltűnést kelt az utcán. Jöjj csak, itt a sarkon van a törzskávéházam... Ezer esztendeje, hogy nem láttalak! hát beteg voltál? valami tifusz?

— Talán az is. Tudom is én! ne siess ugy. Kérlek, még alig vánszorgok. Hogy mire való, így élni...

— Megijesztess az ilyen, soha sem hallott beszédekkel! De hát téj magadhoz! Lábbadozol, punktum; egyszerre nem kapám az ember erőre. Az egészséget is, akár a bázat gyorsabban rombolja le az ember, mintsem a milyen gyorsan uíra felépítheti. Én helyetted is hálát adok az istennek, hogy nem engedett elpusztulni.

— Az istennek! én már nem hiszek Istenben. Ha ő egyáltalán léteznék: régen egyoncsapott volna villámával.

Borzasztóságokat beszélsz! Eh, nem hiszek a tépelődéseidnek. Csak öntsed ki a szivedet, majd kikurállak a hipokondriádból. Mit parancsolsz? egy feketét? vagy teát?

— Kell is nekem! Nem iszom.
— Nem-e? Viktor, két pohár bevaroisot! Hát mikor lettél beteg? Hanem a szakálladat leborotválhattad volna. Tedd is, még ma!

— Barátom, akkor csakugyan nem látsz többé. Nagy kedvem volna a borotvát jó mélyen beleszántani a gégémbe.

— Fiam, én jobb előzejdhes vagyok szokva. Ugyan szedd össze magadat!... Hát valami lelki ok tett betegg? valaki meggyötörte a szivecskédet mi?

— Megölte.

— Ah! ezt jól adod. Hát aztán hány-szor támasztotta fel a szivedet egy új szőke boglya? néha kettő is egyszerre?!

— Istenemre mondom, velem nem lehet évdőni! — Gyilkos vagyok.

— Gyilkos? Te!? Az lehetetlen. Szegény, szegény Dénesem! lámban beszélsz, korán hagyta el a betegágyat, rögtön hazakísérlek, kocsin, aztán jól takarózzál a dunyháidba, hogy iszadj. Ez a pompás bavaroise is elősegíti. Szörpöljed csak! Hát a kis feleséged mit csinál? sokat virrasztott melletted?

Hát az édes kis aranyos Vilmácska, beirattatok-e már kiadódóba?

Dénes! hát telej az Istenért! Mi-csoda gondolatok tartanak ugy lenyűgözve? csak nincs okod titkolózni — évelődtem!?

— Ah, nincs. Barátom, aírni szeretnék és nem bírok.

Művelődéstörténeti adatokat is kell gyűjteni a vidéki kulturpalotában. Ebben is lehet specializálni. Majd minden régibb eredetű vidéki városunknak van speciális kultúrtörténete. Kassa, Lőcse, Késmárk, Kolozsvár, Brassó Székesfehérvár, Sopron, sőt Kaposvár is stb. mind rendelkeznek kultúrtörténeti maradványokkal. Meg vagyok győződve, hogy egy-egy régi városunk lomtárából egész kis gyűjtemény kerülhetne ki.

Természetrizai gyűjteményt is könnyen és olcsó szerrel teremthetnének a vidéki városok. Ha rendszeresen összeállítanák a környék természeti világát, egyuttal közelebb hoznák a nép lelkéhez a természetrajzt. Az ilyen gyűjteményekből megtanulná a vidék lakossága, hogy minden fűszálacska, minden bogárka része a természet végtelen rendszerének: a világegyetemnek. Hisz a műveltség épen abban nyilatkozik meg leginkább, hogy az ember minden dolgot, amely környezi, amiben él, ért és felfog; hogy a világ dolgain tud gondolkodni s a dolgokat nem a véletlen szüleményének tartja, hanem egy nagy rendszer alkotórészeinek.

Ezt az igazi műveltséget olthatná be a vidék lakosságába az ilyen kulturintézet. Ilyen művelt felfogásra nevelne a kulturintézet s módot nyújtana a vidék lakosságának az ismerésre. Legáltalában megirányítaná az ilyen ismeret felé a vidéket s már maga ez az irányítás is nagy haladás volna a mai állapotokhoz képest, mikor a vidéken nincs semmi, ami irányítani tudná a vidék lakosságát és buzgalmat keltene benne a kulturális haladásra.

Természetesen a kulturpalotákban képgyűjtemények is helyet foglalnának. Nem sürgethetjük tehát eléggé, hogy teremtsenek a vidéken kultur-

palotákat. Ez emelné a vidék életét a művelődési intézményekben is európai nivóra.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel figyelmeztetjük t. előfizetőinket, hogy kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani szivesek legyenek, nehogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel.

Tisztelettel A kiadóhivatal.

— **Képviselőválasztás.** Mint értesülünk, Kaposvárott sem lesz egyhangú képviselőválasztás, mert a függetlenségi 48-as Kossuth párt is állít jelöltet. A jelöltségre Szabó János szennai ev. ref. lelkészt kérték fel, ki azt el is fogadta. Habár — el kell ismernünk — Szabó János lelkész ur puritán jelleménél s a néppel való bánásmódjánál fogva a nép körében nagy népszerűségnek örvend is, — azt hisszük, jelöltsége a szabadelvű pártoknak nem okoz főfájást.

— **Házasság.** Ifj. Ábrányi Kornél a lengyeltóti kerület országgyűlési képviselője f. hó 4-ikén vezette oltárhoz Tömör Adrienne urnőt. Az esküvőnél tanúként szerepeltek a menyasszony részéről dr. Ritzinger János és dr. Wein Manó; a vőlegény részéről Ábrányi Emil és dr. Berzsenyi Gerő. A fényes esküvőt nagy lakoma követte, a melyen a politikai és társadalmi élet számos kitűnősége vett részt.

— **Névmagyarosítás.** Weisz Sámuel helybeli lakos nevét belügyminiszteri engedéllyel Vargára magyarosította.

— **Halálozás.** Simon Dávid felső-büi bérlő folyó hó 9-én, életének 52-ik évében hosszas szenvedés után elhalálozott. Temetése folyó hó 11-én ment végbe az osztópáni izraelita temetőben.

— **Atholozás.** A m. kir. igazságügyi miniszter Klie János lengyeltóti bírói végrehajtót a szigetvári kir. járásbíróshoz helyezte át.

— **Cseplési szerencsétlenségek.** Kövesdi Lajos mesternyi lakos a mult héten szerencsétlenül járt cseplés közben; midőn ugya is a lendkerékről a szíjat akarta levenni, saját vigyázatlansága folytán kötényét a kerék felsavarta s ennélfogva őt is magához rántván, lábát három helyen eltörte. — Csoknyában pedig Lakatos Józsefnek a cseplőgép — nem tudni, mi módon — koponyáját zúzta szét, úgy hogy nemcsak kiszívódott. A vizsgálat lesz hivatva kideríteni, valjon kit terhel a felelősség.

— **A falu bikája.** Az öreglaki pástort ház előtti korlátban felügyelet nélkül bumbolt és fujt kénye-kedvére a falu vad bikája mely bős tulajdonságáról híres és még nem rég is karika volt az orrába huzva fékező eszközül. A szerencsétlenség ép arra hozta Miklóscs Ferencz polgár embert, kit a bős állat megtámadott és futás közben utolérve a szegény ember csonkját felhasította s meg is tiporta. Nagy nehezen tudták csak a segélykiáltásra odacsődült emberek a megvadult állat alól kiszabadítani a súlyos sebekkel borított áldozatot, ki élet-halál között lebeg. A bíróság a gondatlan pástort ellen megindította az eljárást.

— **Gyilkos házaspár.** A kisbári alsóvégen lakó két kanász örök ellensége volt egymásnak. Nem is annyira a férfiak, mint a fehérségek, kik napról-napra bosszantgatták egymást, holmi apróságokkal kellemtelenkedve egyik a másikának. A közös padlást ajtaját az egyik nap Kovács Györgyné lezárta a másik kanász Pintér József felesége előtt, mire ez nem lévén rest, nekiküldt a beszakított. A lábasos, kanalas asszonyháborura hazavetődött a két férj is, kik között ebből kifolyólag szóváltás támadt, bírokra keltek, miközben Kovács Györgyöt Pintér és felesége ugyössze-vissza szurkálták, hogy két nap multán sebeibe bele is halt. A gyilkos házaspárt a csendörök letartóztatták és az ügyesség börtönében várják méltó büntetésüket.

— **Balaton szennázciók.** Az egyik Balaton-Füreden, a másik Siófokon történt meg. A környéken egész héten nem is beszélnek másról, mint a füredi szennázcióról, a hajó áthozta a hirt a Balaton inenső partjára is, minthogy pedig Siófok mindenben tul szeretné szárnyalni Füredet,

— No, sirass engem! Bűnbe estem: három napja újra elkezdtem a szivarzást, hiába, azt sem bánom, ha rajtavesztek — nem élhetek nélküle! A sem tudom, hogy lehettem eléfélig dohányzás nélkül. Ugy-e, nem bánt a füst?

— Te, Ödön; mond csak, emlékszel-e még Margitára, arra a varróleányra, tudod, a kit te kis grófnőnek nevezted?

— Ah, arra a karosú, nagyon elegans viszonyodral igaz, valósággal boldogulál utána. Nos?

— Ez ölte meg a szívemet. Nincsen szívem többé. Csak egy élek a világban, nem érzek semmit, nem törődöm semmivel. Tegnap a hivatalból jöttek, megkérdezní, hogy mikor megyek be újra; nem is feleltem se Molnárnak, se Rubernek; láttam, hogy zokon vették, de biz ez sem hatott meg.

— Hát mi köze ennek a tündéred-hez? hogy is hitták? Maris... vagy Margitnak, ugy-e? Nos beszélj el, mi történt? remélem, kis feleséged nem kapott rajta, hogy a szép leányt kísérgeted?

— Nem, nem, hanem én kaptam rajta Margitot ezt az ideális szépségű, ezt az igazán hercegleánynak beillő, finom, bájos — gyalázatos teremtet! — olyan dolgokon kaptam, s éppen akkor, mikor a legnagyobb áldozatot hoztam érte! Te, te nem is tudod: eladtam a lelkemet egy

uzsorának, hogy valami módot találjak, a megközelíthetetlennek látszó, ingerlő szép teremtet hajlandóságát megnyerni!

— Nem tudtam. Hát ez mégis a rendes szalmalángjainál komolyabb volt? Nem hittem volna.

Hiszen 6—7 éve, mióta nős vagy... — Egy egész ezred tisztjeinek volt jó pajtása, a nyomorult leány!

— Mit nem beszélj! — Rutul leleplestem. Ne akard, kérlek, hogy elbeszéljem. Hanem azután a vulkánikus kitörés után teljes apathiába estem. Nem éreztem utána sem bánkodást, reményt — lelketlen gép gyanánt mozogtam, azt hitték sokan, hogy megbolondultam: te is azt hiszed most rólam ugy-e?

Ne is tagsd! Pedig az eszemnek semmi baja; bár volna! bár ne tudnék emlékezni! de az a szörnyűség, hogy az agyvelőm, öntudatom ép, egészen tisztán látom, hogy teljesen kihalt érzésvilágommal nem vagyok méltó az emberi külsőre.

— Bámullak. De hát mi tett betegged?

— A nagy drámai jelenet, mondhatnám botrány után, a melyet Margitnak tölem kellett szenvednie, egy hét mulhatott, mikor a hivatalomba levél jött, a Margittól. Négy tele írt oldal; elolvasatlanul a kályhába dobtam. Alighanem találkozást kért, mert már másnap új levele jött,

nyolcz oldalon. Teljes közömbösségem ezt is olvasatlanul juttatta máglyára. Harmadnap új levél — fel sem bontottam.

— A kicsike, ugy látszik, a sok uniformis után egy kis változatosságért epedt. Nagyon kitartóan.

— Kitartás... Eltaláltad, ez kellett neki, a másik értelemben. Barátom, de bolond is a kinek szíve van... De mondom, nekem nincs. Az irtózatossalódás kiirtotta belőlem az érzést. Képzeld, Margitnak valami ördöge volt, hogy a három levél utáni napon, ugy november közepén lehetett, mikor én merő véletlenségből szokatlan órába, éjjeli 11—12 óra közt hazafelé tartottam: a hidtőlél egyszer csak mellettem termett. Honnan jött, hová ment? fogalmam nincs? De mondom, se meglepetést, sem régi találkozásink idején oly jól esett borzongatást, szóval semmit sem éreztem. Hideg udvariassággal mondtam egy-egy szót; Margitból csak egy ömlött az esengés, magyaráztatás, kérlelés, esküdözés áradata. Nem tudom elmondani, mi mindent is adott elő: alig figyeltem rá, nem érdekelt egy cseppet sem. A lánczid közepére érthetünk, mikor észrevettem, hogy az indulatos szóár elakad, Margit rám borul. Tolskodásra magyaráztam s idegesen eltaszítottam. A leány mereven, élettelenül leha-

bát itt is iögtönöztek egy tragikus jelenetet. A balatonfüredi esetről szerelmi motívumok játszottak közre. Egy ősi főnemesi családból származó fiatal hölgy beleszeretett a cigányprimásba, aki nem olyan szép ugyan, mint Rigó Janesi, de éppen olyan jól értett abhoz, hogy a szerelmes leány fejét egészen elbolondítsa és tőle rendezvonusokat csikarjon ki. Természetesen Balaton-Füred nem az a hely, ahol az ilyen bizalmasabb természetű viszony titokban maradhat, különösen akkor, amikor a primás irigy kollegái is terjesztették a hírt. Csakhamar fülébe ment ez a nagybácsinak is, aki úgy lát-szik, alaposan megpirongatta a kisasszonyt, mert ez kétségbeesésében öngyilkossági kísérletet követett el. A sídfoki szenzáció antiszemita izű, ami már csak azért is nevezetes, mert ez a fürdőhely körülbelül azt a helyet foglalja el fürdőink között, mint a Lipótváros Budapestén. A vendéglő éttermében az egyik sarokasztalnál zajosan mulatott néhány jókedvű fiatal ember, a kik közül az egyik hirtelen felugrott, öklével nagyot ütött az asztalra és elkurjantotta magát:

Ki a zsidókkal!

No, ennél sem kellett több a szomszéd asztalnál ülő uri embereknek. Alig hangzott el a jelszó, galléron ragadták a vakmerőt és kilóditották a teremből. Most következik a komikum. A felzudult felekezeti közvélemény tudakozni kezdett, hogy ki volt ez a merész fiatal ember és a Balaton háborgó hullámaiban kétségen kívül megállapították, hogy bizony ökelme is zsidó.

† Gyászrovat. Pósta József látrányi plébános, a balatonidek egyik közbecsülésben álló r. k. lelkésze e hónap 12-én meghalt. A temetésen a gyászszertartást Kommandinger Vincze esperes-plébános vezette. A messze vidékről összesereglett papságon kívül ott volt a temetésen gróf dr. Jankovich László Zalavármegye főispánja, gr. Jankovich Tivadar, Áoston József orsz. képviselő, Plachner Sándor főszolgabíró, Fischer Károly. Takács István, Csapodi Ferencz jegyzők, Erdős Jenő, dr. Telegdi Zsigmond, Honig Izidor, Kovács Gyula és a vidék intelligenciájának majdnem teljes számban.

— Körröndelet valamennyi főszolgabíró (polgármester) urak a hivatalos lap útján! A törvényhatóságokról szóló 1886.

évi XXI. t. cz. 25. §-a alapján közzététetni rendelem, hogy a törvényhatósági bizottság legtöbb adófizető tagjainak 1902. évi névjegyzékét az igazoló választmány f. é. szept. 2-án d. e. 10 órakor tartandó ülésében fogja összeállítani, mely határnapig a szóban levő névjegyzéknek alapul szolgáló adókimutatások a netáni felszólamlások megtehetése céljából a vármegyei kiadóhivatalban bárki által betekintheők. Kaposvár, 1901. évi augusztus hó 14-én. M. a. r. alispán.

— Herczföld Samu szabadon. A dajkamesék rémét a három tagból álló gelsi Szommer család kiirtóját Herczföld Samut az igarságügy-miniszter feltétlenül szabadlábra bocsájtotta. Husz évvel ezelőtt került, még fiatalon, erőteljesen a fegyházba és hosszú szenvedés után ma ismét élvezheti a szabad levegőt, de már megtörtén örege. Nagy-Atadon fog lakni és utána lát hogy megélhesen.

— Pályázat. A „szőlészeti és borászati lap naptára” a jövő évre ugyanis tartalmát szépirodalmi rovattal fogja meg bővíteni. E czélból rövid, tárczaalakú cikkekre pályázatot hirdet. A tárgy szabadon választható, de kívánatos, hogy benne a szőlészetre vagy a borászatra vonatkozás legyen, tehát szaktárca és irodalmi színvonalon álljon. Első díj 25 korona, a második díj 10 korona. Határidő tolyó évi szeptember 15. A bírálatot szíveségéből elfogadták: dr. Horváth Ádám orsz. képviselő és Vajda Viktor főreáliskolai tanár. A jelítség pályázatok a „Szőlészeti és Borászati Lap” szerkesztőségéhez (Kecskemet) küldendők.

— Sikerdít táncpróbát tartott e hó elején Rákos Lipót a városunkban is előnyösen ismert tánczenítő Dombóvárott. Az intelligens elem zsufolásig megtöltötte a „Korona” szálloda nagytermét, és a fiatalok kilálgos-kivirradtig a legjobb hangulatban áldozták a tánc muzsájának. — Értesülésünk szerint Rákos Lipót ur városunkban szeptember végén kezdi meg működését.

— „Felekezeti iskola” ilyen címmel cikket olvastunk a „Kaposvár” 66. számában. Nem szándékozunk az ott fehozott „észrevételeket” czáfolgatni, maga a cikk nem egyéb egymásnak ellentmondó érvek czáfolatánál, hisz a ki csak elolvassa, s a kaposvári népiskola multját, felmutatott eredményeit ismeri: az á priori

tisztában van; hogy avatlan, a néptanítás ügyének ismeretével merev ellentétben álló emberrel van dolga. Szép dolog a közérdek szolgálatában hasznos munkát felmutatni; de rut és megvetendő eljárás ennek leple alatt, becsületes munkás ember existenciáján ragmálódni. Nos tehát ez a hasábkot betöltő felületesen tanulmányozott cikk csupán ebből a czélból készült. Erre engednek következtetni a következő sorok: Hiszen az iskolaszék azt is téri, hogy a tanító karban olyan individuum van, ki ellen a gyermekeken elkövetett brutális bánásmóddal már ismételt fegyelmi eljárás volt folyamatban; kitől tanítványai idegenkednek, kit kártársai megvetnek, kinek nevét e városban a szülők gyűlölettel emítik, mert gyermekeiket bántalmazta, a kire most is remegve és iszonyodva bizzák csemetéiket; ki botrányt botrányra halmoz és a kinek krónikája kifogyhatatlan a pályáján elkövetett visszataszító cselekedetekből. Meddig fog még ez erkölcsi ragály pusztítani, meddig tűri ezt még az iskolaszéknek, a szánalom és a könyörület álarcza alatt lappangó erélytelensége? Meddig? Nem akarjuk hinni a kaposvári népiskola tantestületéről, és az iskolaszék tagjairól — kik verosimile járatosak a népoktatásban, — hogy tür kebelében egy olyan embert, mint a minőnek „i” ur festi. Wirwissen ja alles! (Én is ott tanultam!) mint a hogy a német mondja kárba veszett fáradság volt, nyakra főre bűngészni azt a szerény, igénytelen értesítőt, meg olyan helyre ható tanulmányokat tenni avval a czélzattal, hogy egy tanítót, ki ugyan nagyot véthetett „i” ellen, lehetlenné tegyen. Mert így is ugy is a cselekvés turere lépünk, a semmitsem habozunk ki mondám G. ur érdekében akkor, mikor szükség leszen rá. Addig pedig „i” ur — Ön revoir.

—k—l.

— Iskolai értesítés. A kaposvári polg. leányiskolában az 1901–902 tanévre a folytatólagos beiratások szept. hó 2., 3., és 4-én az igazgatói irodában naponta d. e. 9–12 óráig eszközöltetnek. A polg. leányiskola I. osztályába csak oly tanuló vétetik fel: a) ki életének legalább 10. évét betöltötte; b) kinek az elemi iskola negyedik osztálya számára kiszabott tárgyakban elegendő jártassága van s ebbeli ismereteit bizonyítvány, — vagy ennek hiányában felvételi vizsga után igazolja. A polg. leányiskola II., III. és IV. osztályába a tanulók hiteles polgári és felsőbb leányiskolai bizonyítvány alapján vétetnek fel. Beiratáskor a tanulók szülők vagy helyettese kíséretében jelennek meg. Bemutatandó keresztlevele, illetve születési bizonyítvány, iskolai és ujraltási bizonyítvány. Felvételi és tandíj címén 36 kor. 60 fillér fizetendő. Beiratáskor minden tanuló 6 kor. 60 fillért, — szept. hó végeig 20, február hó 15-éig 10 koronát fizet. Az évi 30 kor. tandíj fizetése alól való felmentésért és tankönyvszegélyért folyamodhatnak azon hatóságilag igazolt szegény, de „jó” magaviseletű tanulók, kik a megelőző tanévról az Iskolaszékhez címzett beiratás alkalmával igazgatónál benyújtandó kervényük mellé legalább „jó” azaz oly isk. bizonyítványt mellékelnek, melyben szepírást, éneket és testgyakorlatot nem számítva — egynél több elégséges osztályzat nem foglaltatik. Javítóvizsgálat alapján fellépő tanulók és ismétlők tandíjmentességre nem tarthatnak igényt. A munkatani folyamhoz felvétetnek a négy polg. leányisk. osztályt végzett tanulók, kik a 39.920/1898. sz. a. kelt minisiteri rendelet értelmében nemcsak a nömunka minden ágában, hanem elméleti oktatásban is részesitendők. (Magyar irodalom. kereskedelmi és könyvviteli ismeretek. Ékítményes rajz.) Az elméleti tárgyak és rajz alól indokolt esetben a tantestület felmentést adhat. Felvehetők

nyatlik koppanás nélkül — egy pillanat alatt eltűnik.

— Mi! ? a Dunába esett?!

Az X alaku karfa elég helyet hagyott rá.

— Borzasztó!... Irtózatosszerűen csétlenség!

— Én hitelen. ösztönszerűleg ki gomboltam a téli felöltőmet, hogy levessem és a leány után ugorjam, de egy pillanat alatt beláttam, hogy a jeges vízben a partoktól távol, mentőcsónakok híján máris veszve van minden: minek rohaszjam magam is a biztos halálba, mikor azt a megvetni valót úgy sem bírnám megmenteni!...

— És igazad van. Szörnyű egy eset!... Hát a kiáltásokat sem hallotta senki?

— Azt hiszem, Margit szivgörcsöt kapott és ájultában, hangtalanul bukott a vízbe. Ugy kell lenni, hogy az én hangomat a rémület egyszerűen a torkomba szegysztotta; a hídön egy lélek sem járt, a parton engem senki sem tartott fel, nyitott felöltővel rohantam a metsző hideg szélben, jó negyedóránnyira.

— Ettől bültél meg, biztosan.

— Le sem vetkőztem otthon, folyton előttem állt az erősködő esküdöző leány

kigyókarcsuságu alakja... Nem tudom, hogy történt, mi történt, — a feleségemtől mindössze annyit tudok, hogy napokon át a legmagasabb hófoku lázban feküdtem és ugráltam, az életem is kockán volt soká, hogy már tüdőgyulladás dult bennem; csoda, hogy kibírtam... De nem fogom ezt soká birni meglásd.

— Vajjon tudja e nőd a tényt?

— Vajjon? bizonyosan kifecsegetem fantazmagóriáimban, de ő éppen ezért csak a láz agyrémének tartja... Ugy gondolom legalább. Pedig esküszöm, hogy megtörtént és úgy a mint elbeszéltem.

— Mégis van igazság a földön: Margit a szívvél játszott — a szíve ölte meg.

— Hát engem hogyan fog sújtani a büntető igazság, ó hogyan!?

K—r. Eszti.

kivételesen oly nők is, kik a polg. leányisk. négy osztályát nem végezték el, de araválóságukat igazolják és 20 évnél nem idősebbek. A munkatanfolyam tanulói tetszés szerint iratkozhatnak a varrócsoport avagy himző csoport tárgyra. A munkatanfolyam egész évi tandíja 40 kor, mely összeg két részletben. A felvétel egy tanévre kötelező. Rendkívüli tárgyak: francia nyelv és zongora. A zene tanulását a polg. leányisk. I., a francia nyelv tanulását csak II. oszt. tanulók kezdehetik meg. A díjazás előleges havi részletben eszközölendő. A magánvizsgálatok aug. hó 30-án d. u. 3—6 és folytatólag 31-én reggeli 8 órakor tartatnak meg. A felvételi-, pótl- és javítóvizsgálatra készülő tanulók ezen vizsgálatok csoportosítását a tudomásvétel céljából szept. hó 1-én d. e. 10 órakor tartoznak az igazgatói irodában jelentkezni. A tanév szept. 9-én reggeli 8 órakor „Veni Sancte”-val kezdődik. Ezen napon a tanulók valláskülönbőség nélkül $\frac{1}{8}$ órákor jelennek az iskolában meg. Vidéki tanulók elhelyezéséről gondoskodik és bővebb felvilágosítást készséggel nyújt: Nagyné Csorba Mária, polg. leányisk. igazgató.

— **Albach** tábornok a napokban Kaposvárotra tartózkodott és szemlét tartott a gyakorlatra kivonult katonaság felett.

— **A csurgói áll. segély ev. ref. főgymnáziuma** a beiratások szept. 2—4 napjain lesznek, és pedig 2-án az I—II. oszt. 3-án a III—IV. oszt. és 4-én az V—VIII. oszt. Tandíj s más fizetni valók egész évre 63 k., 10 f., felvételi díj új tanulóknak egyszersmindenkora 6 k. A köztartás convictus-díj 10 óra ebéd s vacsoraért 124 k. A bentlakás-internatus-díj 10 óra fűtés-sel, világítással, mosással 100 k. Minden díjak fele a beiratások, fele pedig febr. 1-én fizetendő. A kik a bentlakásba öhajtanak felvételt, bizonyítványaik beküldésével aug. 30-ig az igazgatónál jelentkezzenek.

— **Gyászír.** A kaposvári róm kath. egyház érdemekben megöregedett kántora Kecskés József hunyta le szeméit a siri álmra — e hó 15-én, életének hatvan-egyedik évében. Kötelességtudó, becsületes ember volt a megboldogult. Huszonkilencz-éven át kísérgette hőben — fagyban Kaposvár halottait a közös hazába, sok szemtellett meg könyűvel bucsuztató énekére, s most könnyűtelt szemekkel őt magát kísértük e hó 17-én, oda, ahol már nem fáj semmi s édes a megpihenés. Isten adjon neki örök boldogságot, s legyen áldott az emléke.

— **Öngyilkosság.** Kaposvárott Fejes Anna magánzónó, saját kezével vetett véget életének; a múlt hét egyik napján felakasztva találták a szomszédok. Hogy mi volt oka öngyilkosságának nem tudni, mert nem csak nélkülözésekkel nem kellett küzdenie, hanem még töképenze is volt a helybeli pénzügyezetek egyikében. Holttestét felboncolták.

— **Hymen.** Bedegy István nemesvidi körjegyző augusztus hó 6-án esküdött örök hűséget Tőrekyl Ilona kisasszonnyal Győr—Kun—Szigeten. Midőn élete párjával haza érkezett a nemesvidiak egész ünnepélylyel fogadták szeretett jegyzőjüket és fiatal nejét. Mi is sok szerencsét kívánunk az ifjú párnak.

— **Időjóslat.** Falb, a világ időjóslo leveli békája már megjósolta, hogy ebben az esztendőben, melyek lesznek a kritikus napok, és pedig: Elsőrendűek, augusztus 28., szeptember 28., október 26., november 26. és december 27. Másodrendű kritikus napok: augusztus 15., szeptember 12. és október 12. Harmadrendűek: november 11. és december 11. Augusztus eleje száraz, közepe zivataros, utolsó harmada országos esős; szeptember első harmada esős, hideg idő, közepén változékony, végén derült. Október elején havazik, mely csekély

megszakítással egész hónapban tart. Nov. elején erős hideg, közepe esős, Deczember elején kevés hó, közepén eső, majd erős hideg és hózatatar zárja be az évet.

— **Gyilkosság** Folyó hó 16-án reggel Háromfa községben meggyilkolva találták Kuczkó József földművest és ennek 9 éves kis fiát. Balta vágások okozták a halált, melynek áldozatát estek. Azt hiszik, hogy boszu műve volt a gyilkosság. A csendőrség erőlyesen nyomozza a tetteseket.

ÜSARNOK.

Az agitátor.

Perzselő juliusi nap. Még a szunyog is elül a fű tövében, nem bírja a nagy meleget. A levegő nehéz és fojtó. Az aratók arczára kiült a kín. Hihetetlen mennyiségű vizet isznak, de csak alig néhány percze csillapodik a belső forrás. Akkor megint isznak, az asszonyok versenyt a férfakkal. Nem beszélnek, csak itt-ott nalatszik egy-egy sóhajítás vagy szívek a nagy meleg miatt. Az emberek mintha megbódultak volna, a düh egy bizonyos nemével csapják végig a kaszát a dus kalászon, nem látnak, nem hallanak, igazán csoda, hogy az éles kaszával kárt nem tesznek egymásban.

Valami csendes zümmögő hang vegyül bele a munka némaságába; harangszó. Nagy András fölmelel a kaszát:

Huja!

Dél van. Az emberek abban hagyják a munkát megindulnak az árokpárti ákácok felé. Ott tartják az elemőzsiát. Leheverednek az aszott fűre, de nem az árnyékba, mert az nincs. S előkerül a kis batyukból az étel: kenyér, szalona, hagyma, paprika. A fiatalabbak is megtértek az új vizszállítmányra. Aki nek asszonya van, melléje ül, egy-két legény is elhelyezkedik egy-egy leányzó körül. Esznek, közbe megindul a beszélgetés. Gyéren folyik ajkukról a szó, immel-ámmal esznek, a nagy hőség elveszi az étel után való vágyakozást.

Csak egy ember ül külön, valami husz lépésnyire a többiektől. Magas, erős barna ember, apró égő szemeiből sugárzik az értelem Külömbözik a többiektől abban is, hogy nem gatyva van rajta, hanem nadrág, igaz, hogy kopott és rongyos. De a munkába ilyen kell.

Szabó Lajosnak hívják. Nyolcz esztendő előtt került el hazulról s a tavasszal hozták haza zseppon Budapestről. Nem hogy valami rossz ember lett volna, hanem fölcsapott szociálistának. Valami gyűlést tartottak a munkanélküliek és Szabó Lajos volt az egyik szónok. Olyasvalami szaladt ki a száján, hogy le kell rombolni a képviselőházat. Ezért elítélték: ötven napra és hazatoloncolták őt mindörökre a fővárosból.

Szabó Lajos, ahogy haza jött roppantul el volt keseredve. Úton utfélen szidta az urakat, de meg a papokat is. Az emberek eleinte nagy lelki gyönyörűséggel hallgatták, de amikor a káplán kiprédikálta, hogy elkárhozik az a lélek, aki Szabóval barátokzik, egyszeribe megváltozott a hangulat. Kerülni kezdték a nagyvárosból jött embert és amikor a szolga-bíró is maga elé citáltatta s nem eresztette haza egy hétig, teljesen elfordultak tőle. Hogy-hogy nem, valaki kisütötte róla, hogy az ördöggel is cimborál, az szállta meg a nyelvét, azért tudja a beszéddel meghódítani az emberek veséjét. Mert Szabó Lajos értette a beszéd módját, ha megeredt a szó ajkáról, olyan volt az akár a tüzes eső. Az emberek úgy

éreztek, hogy kapát-kaszát kell ragadniok és neki menni az uraság kastélyának.

És szomorú napok virradtak az agitátorra. Elment volna a falujából de hova? A község határából nem volt szabad ki-mozdulnia, aztán meg nagy a nyomorúság odakünn is. Munkát azonban nem kapott sokáig. Naphosszat ott hevert öreg anyja viskójában a szalmán, vagy az udvaron az eperfa alatt. És bámulta a szállongó fellegetek. Napok multak el, anélkül, hogy szólt volna. Kihez is, mit is beszéljen itt ebben a fészekben, ahol még az ördögben is hisznek. Végre is megunta a krumplit, érezte, hogy elbágyad a teste a rossz táplálkozástól és munka után nézett. Aratás idő volt, égető szükség a munkás kezekre s az uraság felfogadta.

Külön dolgozott a többiektől, napok óta szavát sem hallották.

Ugy látszik, megjavult, mondta a káplán ur, mikor hírül hozták neki, hogy az agitátor milyen csendes ember lett.

S ahogy most ott ült az égető nap-sugárban, egyedül elhagyottan, Szabó Lajos szívében tiszszeres erővel támadt fel a gyűlölet a világ ellen. Jól hallotta, a többiek róla beszéltek. Nagy András vitte a szót:

— Nono, akasztófa lesz a vége. Aki az urakkal ujjat huz, elpusztul, mint a kóró.

Szabó Lajos fölkelte helyéről s helyebb vonult az akácok közé. Nem akarta hallani, mit mondanak róla földie, akiket utált. Mert fölforhat benne a düh és akkor kolondot csinál. Talán agyon is ütök. Bevonult a törpe fák sűrűjébe és leheveredett a száraz, piros földre. Azon gondolkodott, hogy mi lesz vele. Itt meg nem élhet. Hej, legjobb lenne nem is élni...

— Asszonyi hang ütötte meg a fülét Leányzó volt, szőke, sovány, a korai sok munkától megöregedett. De nyájas, behizelgő volt a hangja.

— Lajos, szólj, Szabó Lajos!

Az agitátor megvető pillantást vetett a lányra.

— Mi kell, Trézsi?

— Semmi, csak eljöttem. Ugye szabad maga mellé ülni.

— A férfi vállalt vont.

— Mit akarsz?

— Semmit.

Lekuporodott a legény mellé.

— En vagyok olyan mint a többi, mondta. Én nem félek magától.

Bánom is én, ha félsz is.

— Tudja, hogy nem bánja, sóhajtott a leány.

Szabó Lajos fölnezt. Két könyvecsopp csillogott a leány szemében. Az agitátor ellágyult.

— Hát mit akarsz velem? Elég nekem a magam baja.

— Ugye, nem kellek magának?

— Nem, mondta durván Szabó Lajos. És ha kellenél, akkor se kellenél.

Trézsi bambán bámult a legény szemébe.

— Mert nekem nem való asszony, magyarázta annak.

A leány nem felelt, lehajtotta a fejét és a könyvek egymásután peregetek le arcáról.

Az agitátor végig heveredett a földön és behunyta a szemét. Ime, egy teremtetett lélek, aki ragaszkodik hozzá, holott a többiek kitaszították, mint a veszett kutyát. Szeret, az bizonyos. Nem először környékezi meg, de mindannyiszor goromba szóval elutasította. S mégis, mint a há kutya, minduntalan visszatér. Aztán nem is olyan szegény leány. Ha férjhez megy, kijár az apai jussa, a félseesi, meg a félház. Az anyja után is maradna valami. Mindjárt volna becsülete a faluban. Akkor nem is járna többet napszámba. Gazdálkodna a sajátján.

— Aztán eljőnnél hozzám? Kérdezte inkább öntudatlanul.

Ó Istenem! sóhajtott a leány.

— Eljönne?

— El.

— Nohát majd vasárnap eljövök hozzátok, felelte Szabó gyors elhatározással. De most eredj. Nem akarom, hogy hamarabb kitudódjon.

— Eredj, sürgette, amikor látta, hogy az ujjongó leány lassan mozog.

Kezet nyújtott a leány elment. S ahogy az agitátor utána nézett, úgy rémlett neki, mintha az a piros keszkenő, ami a leány nyakán lógott nagy-nagy vörös zászlóvá változna. Olyan hordott ő Pesten, amikor kivonultak az elvtársak. A zászló lengett, lobogott a szélben és ő tele tüdővel ordította:

— Éljen a forradalom!

— Éljen, dörögte vissza ezer hang. Ő, az volt a szép idő! Hogy üvöltözt a tömeg, amikor ő beszélt! Hogy emelték a levegőbe!

Vége, vége!

Az agitátor fölállott. Nagy teste kilátszott a törpe akácokból. Ragyogó szemmel nézett nyugat felé: ott van a nagy város, ott csinálják meg a szabadságot! Ott az ő helye, ott a világosság, amely még csak kezdődik, de elfogja árasztani a földet. Ott az ő elveszett paradicsoma.

Es az agitátor kirohant a bokorból. Fölkapta kabátját, körül sem nézett a futó lépésben indult nyugat felé. Az emberek csodálkozva néztek utána. Hova megy?

Vissza a városba. Szónokolni, izgatni, lobogtatni a vörös lobogót. Vissza fogják ugyan toloncolni, de ő ismét vissza fog térni oda, ahol elemében érzi magát. Mint a hal a vízben... Es vissza fog térni százszor.

Erdősi Dezső.

Nyilttér*)

A „Kaposvár” című lap 66-ik számában, egy a szerkesztőhöz címzett, Slovák Tibor és József által aláírt nyilatkozat jelent meg, mely a „Somogyi Ujság” 33-ik számának a hírovtatában megjelent „Emberi bestiák” című közleményre akar válasz és mosakodás lenni; ocsmány és becstelen rágalomnak deklarálva az ott elmondottakat. Hogy ezen hír, mennyire volt alapos, vagy alaptalan, azt a kaposvári kir. törvényszék büntető osztályánál folyamatosan levő bűnvizsgálat fogja kideríteni. A nyilatkozatban elmondott tényállás a sértett panasz feljelentésében és a kihallgatási jegyzőkönyvben előadottakkal homlok egyenest ellenkezik; már pedig engedjenek meg a nyilatkozók, mi is és mindenki bizonyára a büntető bíróság is inkább hitelt fog adni, a súlyos sérüléseket szenvedett és maig is kórházban ápoli sértettnek, mint a vádlott társaknak. A nyilatkozat végén felhozott Othello és Desdemona féle kijelentést szintén olvastam én is, jól is kaczagtam rajta, mert a mi jó az jó, ha mindjárt úgy hívják is: „akasztófa humor.” A cikk író, minden esetre megfog felelni közleményéért; azt ugyan nem értem, hogy valjon az ellenük, folyamatban levő büntető ügyben akarnak-e elégtételt szerezni, vagy másokban. Majd a jövő megmutatja. Végre nyilatkozik Slovák Ignác gőzfürdő-tulajdonos is, dicséri magát és gőzfürdőt, elismerést szavaztat magamagával. Talán elfelejtette már, hogy a közel múltban, hatóságilag lett intézkedés téve, hogy a gőzfürdőt ellátó kutban megromlott víz használatától eltiltva lett? No hát ezrel a nagy tisztasággal nem igen lehet hencszegni. Egyben itt is helyt fog állani a közlemény szerzője, a büntető utonni elégtétel szerzésnek. Csak azután a botnak ellenkező vége ne legyen, mert sokszor megesik ilyenkor, hogy nagyon visszaütnek vele.

Ennyit akartam csak az olvasó közönség előtt, lapom szavahihető reputációja érdekében előadni. Ezzel egyidőre az ügyet a megam részéről befejezettnek tekintem. Majd a büntető bíróság ítélezése után még visszatérünk a tárgyra.

Poór Sándor,
a „Somogyi Ujság” felelős szerkesztője.

BORHOZ LEGJOBB!

KITUNÓ ASZTALIVIZ
ES
NYÁLKAOLDÓ GYÓGYITAL.

MATTONI
ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE

gyógyhely Budapest (Budán).

Idény április hó 15-től október hó 15-ig.

Kiváló gyógyhatással bír

női bajokban és altesti bajokban.

Rendelő orvos dr. POLGÁR EMIL.

Egészes fekvés. — Jutányos lakások. — Jó vendéglő.

Villamos-vasuti összeköttetés a fővárossal.

M. kir. államvasutak. Zágrábi üzletvezetőség.

23814.

901. sz.

Hirdetmény.

A m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet a Fiume-Brajdica állomáson létesítendő laktanya, mozdonyszin, szénraktár és őrház munkálataira.

A terv, a költségvetés, a szerződési tervezet, az ajánlati minta a pályázati feltételek, Zágrábott, az üzletvezetőség pályafentartási osztályában és a fiumei osztálymérnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők. A nyomtatványok és tervek ugyan 15 koronáért meg is szerezhetők. Az ajánlatokat legkésőbb 1901. évi augusztus hó 22-én déli 12 óráig kell benyújtani alulírott üzletvezetőség I-ső osztályánál (Ferencz József-tér 19. sz. I. em.). Az ajánlatokat 1 korona, az ajánlat mellékleteit ikenként 30 filléres bélyeggel ellátva lepecsételve és a következő felirattal kell benyújtani. „Ajánlat Fiume-Brajdica állomáson létesítendő magas építmények munkáinak előállítására.” Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni. Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1901. évi augusztus hó 21-én déli 12 óráig 4000, azaz négyezer korona bánatpénzt kell a magy. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetőségének gyűjtőpénztáránál akár készpénzben, akár állami betétekre alkalmas értékpapírokban letenni. A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlat-hoz nem csatolandó. Az értékpapírok a legutóbb jegyzettárfolyam szerint számíthatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául. Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti végvénnyel adandók fel.

Zágráb, 1901. augusztus havában.

Az üzletvezetőség.

2678. sz.

tlkvi 1901.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az igali kir. járásbíróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Pétermann Ferenczné végrehajthatónak Pétermann Ferencz végrehajtást szenvedő elleni 170 kor. 21 fill. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a

*) E rovat alatti közlésekért nem vállal felelősséget a Szerk.

kaposvári kir. törvényszék (az igali kir. bíróság) területén levő Igal község határában fekvő az igali 91. sz. tjkvben felvett felerészben Pétermann Ferencz, felerészben kiskoru Pétermann József és Pétermann Erzsébet Görbitz Józsefné nevén álló

177. hrsz. ingatlanra	208 kor.
1018. " "	226 "
1746. " "	172 "
2161. " "	280 "
2796. " "	220 "
8389. " "	76 "
3596. " "	102 "
3755. " "	128 "
5832. " "	94 "

az igali 173. sz. tjkvben felvett ugyancsak a fent nevezettek nevén álló A + alatti:

510. hrsz. ingatlanra	74 kor.
699. " "	86 "

becsértékben; továbbá az igali 1192. sz. tjkvben foglalt felerészben ugyancsak a fent megnevezettek, másik felerészben pedig Pétermann Ferenczné, Bzavasz Klára nevén álló A +

2390. hrsz. a. ingatlanra	196 kor.
2632. " " "	86 "

becsértékben az árverést elrendelte és pedig tekintettel arra, hogy mindezen ingatlanokra özv. Pétermann Ferenczné özül. Bravasz Klára javára özvegyi haszonélvezeti jog van bekebelezve a végreh. törv. 163. §-a értelmében kimondja a bíróság, hogy ezen szolgálmi jogot megelőző és Somogy megye összesített árvtárát illető 600 kor. tőke, 5 1/2 % kamat, 5 1/2 % késedelmi kamat és 50 kor. ovadék iránti követelését fedező összeg a szolgálmi jog fentartása nélkül nyomban éjabban elárvereztetnek.

A fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi október hó 21-ik napjának d. e. 9 órakor a telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10—10%-át, vagyis 20 k. 80 f., 22 k. 60 f., 17 k. 20 f., 28 k., 22 k., 7 k. 60 f., 10 k. 20 f., 12 k. 80 f., 9 k. 40 f., 7 k. 40 f., 3 k. 60 f., 19 k. 60 f., 3 k. 60 állért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfo-lyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Igal, 1901. évi augusztus hó 8-ik napján.

A kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság.

PATAKY,
kir. járásbíró.

Hirdetmény.

Alulírott tisztelettel jelentem a t. közönségnek, hogy a

Léderer-féle

köszénbányák vezérképviselőségét Kaposvárott sikerült elnyernem.

Ez által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy a nagyérdemű közönségnek, különösen pedig a

cséplőgép,- téglagyár,- és gőzmalom tulajdonosoknak igen jó minőségű és olcsó tüzelési anyaggal szolgálhatok.

Á R A K :

1. Darabos fűtő barna szén a kapronczai vasutállomásnál be-vagonirozva egy vagon (100 mmázsa) 80 korona. Ugyan az Kaposvárott házhöz szállítva métermázsánként 1 kor. 60 fill.
2. Másodrendű koczka fűtő barna szén ugyan ottan beva-gonirozva egy vagon (100 mmázsa) 70 korona
3. Dió barna szén, cséplőgép,- téglagyár,- és gőzmalom tulajdonosoknak igen ajánlatos ; kapronczai állomáson bevagoni-rozva vagonja (100 mmázsa) 60 korona.

Midőn a jó és pontos kiszolgálásért teljes felelősséget vállalo-k, üzletemet a nagyérdemű fogyasztó közönség szives pártfogá-sába ajánlva maradok

Kaposvárott, 1900. évben

tisztelettel

Klauber Ignác,

a L É D E R E R féle köszénbányák.
Dunántuli kerületi vezérképviselője.

Hirdetések

jutányos áron

felvétetnek

e lap

kiadóhivatalánál.